Lietas arhīva Nr. 1-0402-18/22
ECLI:LV:RIRT:2018:0607.133040218.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
administratīvā pārkāpuma lietā
Jūrmalā 2018.gada 7.jūnijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ingrīda Bite
ar tiesas sēžu sekretāri Katrīnu Brīnfeldi

izskatīja administratīvā pārkāpuma materiālu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Aprakstošā daļa

2018.gada 13.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 11.rotas kārtībnieks E.Ostrovskis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC337439 par to, ka 2018.gada 13.maijā plkst.00.30 Jūrmalā, Dubultu prospektā 30, uz ielas, /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās Jūrmalas ceļu policijas darbiniekiem, kas pildīja savus dienesta pienākumus, likumīgām prasībām sekot līdzi uz dienesta transportlīdzekli (centās pamest notikumu, agresīvi noskaņots), lai dotos uz Jūrmalas iecirkni. /pers. A/ pretojās policijas darbiniekiem, pārmeklējot. Ir pārkāpts likuma "Par policiju" 22.pants.

Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka notikuma dienā viņš brauca ar velosipēdu, atradās alkohola reibumā. Viņš nepiekrīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam par to, ka viņš bija agresīvi noskaņots. Policijas darbinieki viņam atņēma velosipēdu, un tikai tad viņš kļuva agresīvs.

Noklausījusies pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka ir pamats pie administratīvās atbildības saucamās personas vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā noteikts, ka par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, – uzliek naudas sodu līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Kā atzinis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas likumīgas. Likumīgs rīkojums vai prasība Latvijas APK 175.panta un likuma „Par policiju" 22. panta pirmās daļas izpratnē ir objektīvi likumīgs rīkojums vai prasība, proti, šādam rīkojumam vai prasībai pēc sava satura ir jāatbilst likumam. Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, vienmēr nepieciešams noskaidrot, vai konkrētajā gadījumā policijas darbinieka rīkojums vai prasība bijuši likumīgi (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 14. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-454/2006 10. punktu*).

Attiecīgi, tiesai vispirms jāizvērtē, vai konkrētajā protokolā norādītajā laikā un vietā norisinājās kas tāds, kas deva policijas darbiniekam likumisku pamatu dot /pers. A/ saistošas prasības, jo gadījumā, ja šāda pamata nav bijis, citiem apstākļiem lietā nav nozīmes.

Tiesa atzīst, ka policijas darbinieka izvirzītās prasības /pers. A/ bija likumīgas, jo, atbilstoši likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 1. un 4.punktam, policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus, atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības prasīt, lai persona pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kas traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem un administratīvi aizturēt likumpārkāpējus.

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmā daļa noteic, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgas prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgām prasībām, ir sodāma. Turklāt, atbilstoši minētā panta trešajai daļai, policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Tiesa atzīst, ka policijas darbinieku prasība /pers. A/ sekot līdzi uz dienesta transportlīdzekli, lai dotos uz Jūrmalas iecirkni pēc tam, kad viņš tika apturēts par velosipēda vadīšanu alkohola reibumā, bija likumīga. Tas apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem, proti, protokolu, policijas darbinieku ziņojumiem, kā arī paša /pers. A/ paskaidrojumiem tiesas sēdē. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ savas rīcības seku neizvērtēšana un tiesiskais nihilisms noveda pie administratīvā pārkāpuma izdarīšanas.

Tiesai nerodas šaubas par to, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona, nepakļaujoties policijas darbinieku likumīgajām prasībām, atsakoties prasībai sekot līdzi uz dienesta transportlīdzekli, lai dotos uz Jūrmalas iecirkni, kā arī pretojoties pārmeklēšanai, rīkojās apzināti.

Tiesa secina, ka lietā ir iegūti pietiekoši pierādījumi, ka policijas darbinieku likumīgās prasības /pers. A/ tika izteiktas vairākkārtīgi, un /pers. A/ tās ignorēja, kā rezultātā pret /pers. A/ tika pielietoti speciālie cīņas paņēmieni.

Jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda, ja vien tas

nav acīmredzami pretlikumīgs. Savukārt, rīkojuma pretlikumīguma acīmredzamībai jāpamatojas uz tādu objektīvu apstākli, kas nosakāms uzreiz, proti, kurš būtu pretlikumīgs jebkuros apstākļos, nevis uz personas subjektīvo attieksmi pret policijas rīkojumu. Tiesa lietā nav konstatējusi apstākļus, kas norādītu uz acīmredzamām pretlikumībām policijas darbinieku rīcībā.

Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, vai liecinātu par viņu ieinteresētību lietas iznākumā personisku motīvu dēļ, vai kļūdām attiecībā uz viņu izklāstītajiem faktiem.

Tādējādi tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka konkrētajos lietas apstākļos, policijas darbiniekiem, pildot dienesta pienākumus, bija pamats izvirzīt /pers. A/ prasību sekot līdzi uz dienesta transportlīdzekli, lai dotos uz Jūrmalas iecirkni, kā arī viņu pārmeklēt, savukārt /pers. A/ bija pienākums policijas darbinieka likumīgai prasībai pakļauties.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Tiesai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pārkāpumu, protokols sastādīts atbilstoši Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta prasībām, tajā fiksētās ziņas apstiprina policijas darbinieku ziņojumi un paša /pers. A/ tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi.

Tiesas ieskatā lietā iegūto pierādījumu kopums ir pietiekams, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma esamību /pers. A/ rīcībā, proti, viņš ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgai prasībai, pildot dienesta pienākumus.

Nosakot sodu, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otro daļu tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs – pārkāpums izdarīts, apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, pārkāpēja personība – agrāk administratīvi nesodīts (lietas 10.lapa), viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis – nav ziņu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34.pantu pie administratīvās atbildības saucamās personas atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Ņemot vērā konstatētos apstākļus un soda mērķi, pie administratīvās atbildības saucamajai personai nosakāms Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta sankcijas ietvaros paredzētais naudas sods, kas ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 299.panta pirmajā daļā noteikts, ka pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad viņam izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu, bet, ja šāds lēmums pārsūdzēts vai iesniegts protests par to, – ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantu, 289.[13]panta pirmo un otro daļu, 289.[16]panta pirmo un ceturto daļu, tiesa nosprieda

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā, un sodīt ar naudas sodu 20 (divdesmit) *euro* apmērā.

Naudas sods 30 dienu laikā iemaksājams valsts budžetā – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas NMR 90000050138, konts Nr.LV34TREL1060191011100, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: spriedums lietā Nr. 133040218.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ pēc naudas soda nomaksas nekavējoties iesniegt kvīts oriģinālu Rīgas rajona tiesā, Zigfrīda Meierovica prospektā 1a, Dubultos, Jūrmalā, 12.kabinetā, norādot lietas numuru.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Jūrmalā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 8.jūnijā.

Tiesnese Ingrīda Bite